

CĂTĂLIN RĂDUCANU

Cătălin Răducanu a început să cânte la pian de când era copil. Mai întâi joacă, abia după aceea un lucru serios, pianul s-a alipit vieții lui. Știind că are auz absolut, Cătălin a început să studieze mai conștient. De fapt, toată familia lui e muzicală, iar Cătălin a avut inspirație și susținere și de aici. Într-o vreme îi plăcea mai mult improvizația de jazz specifică lui Chick Corea și, la rândul lui, cânta liber la pian, creându-și propriile secvențe. Muzica clasică a venit ca o completare emoțională, iar acum crede că improvizează mai bine tocmai pentru că studiază atât de mult muzică clasică. JS Bach mai ales – pe care îl numește și primul mare improvizator – este unul dintre preferații săi, îl simte foarte apropiat de zona jazzului. Îi este la fel de firesc să cânte din creația lui Bach, cum îi este să improvizeze, simte aceeași libertate. Prin muzică simte că se spiritualizează, să cânte înseamnă un refugiu față de ce vede zi de zi în jurul său. Vrea să participe la cât mai multe concursuri (anul acesta a fost Concursul George Enescu) pentru a-și crea experiență și rodaj. Citește – filosofie, literatură rusă, cărți de misticism; citindu-l pe Adler și cartea sa despre Caracterul nevrotic, se gândea că poate împărtășește câteva caracteristici, dar n-a fost cazul. Când era mai tânăr se simțea mai izolat, dar în prezent are prieteni cu care împărtășește limbajul muzical și simte că talentul său social e la locul său. Din aceeași rădăcină vine și dorința de a avea multe colaborări în muzica de cameră – simte că e mult mai plăcut, mult mai ușor și liniștitor să faci muzică într-un grup (de ex, Traffic Strings cu care a concertat la Ateneul Român, Sala Radio etc). Se caracterizează deopotrivă prin ambiție și menire; ambiția a apărut de câțiva ani, Cătălin dorindu-și să se perfecționeze în tehnici de interpretare, iar menirea a fost mereu acolo, luând doar diferite manifestări. PS: câteodată ascultă și Coldplay. PPS: Și Bartok îi place super mult.

